ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. prosince 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Karla Gobernace a soudců Zuzany Bulisové a ing. Stanislava Calábka,

takto:

Obžalovaný

ml. XXX, narozený XXX v XXX, trvale bytem XXX, toho času bytem XXX, XXX,

je vinen, že

1. v období od XXX do XXX 2022 v dětském pokoji v místě svého bydliště v XXX, XXX, nejméně ve třech případech vykonal soulož s nezletilou poškozenou XXX, narozenou XXX, přestože věděl, že se jedná o dívku mladší 15 let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

2. v přesně nezjištěné době v noci z XXX. na XXX 2022 se v dětském pokoji v místě svého bydliště v XXX, pokusil zasunout penis do vagíny nezletilé poškozené XXX, narozené XXX, jejíž věk znal, avšak k úplnému vykonání soulože nedošlo,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

čímž spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová.

pod bodem 1.
provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem 2.
provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) měsíců podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **1,5 (jeden a půl) roku.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené nezletilé XXX, nar. XXX, bytem XXX, **nemajetkovou újmu ve výši XXX.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1.Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný v období od XXX do XXX 2022 v dětském pokoji v místě svého bydliště v XXX, XXX, nejméně ve třech případech vykonal soulož s nezletilou poškozenou XXX, narozenou XXX, přestože věděl, že se jedná o dívku mladší 15 let, a v přesně nezjištěné době v noci z XXX na XXX 2022 se v dětském pokoji v místě svého bydliště v XXX, pokusil zasunout penis do vagíny nezletilé poškozené XXX, narozené XXX, jejíž věk znal, avšak k úplnému vykonání soulože nedošlo.

2. Obžalovaný v přípravném řízení nevypovídal, u hlavního líčení prohlásil svoji vinu a soud toto prohlášení přijal, neboť koresponduje s ostatními důkazy, které jsou ve spise opatřeny, zejména s výpovědí obou nezletilých poškozených. Obžalovaný k osobním poměrům uvedl, že žije s matkou v XXX, do školy nechodí, má domácí výuku, čeká ho XXX a nemá představu o tom, co bude po dokončení základní školní docházky dělat.

3. Znalecké posudky byly podle § 211 odst. 5 tr. řádu při hlavním líčení čteny. Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie plyne, že nebylo zjištěno, že by mladistvý obžalovaný trpěl v současné době či v minulosti duševním onemocněním ve smyslu psychotické poruchy, závislostí na návykových látkách nebo poruchou intelektu. Trpí výrazně nevyváženým vývojem osobnosti, s rysy nezralosti, s obtížemi v adaptaci. Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychologie vyplývá, že úroveň intelektových funkcí mladistvého je v pásmu podprůměru v rámci normy. Je jedincem ve vývojovém období adolescence. Jeho osobnost se vyvíjí výrazně nevyváženě, s rysy nezralosti a fixace na matku, dlouhodobé frustrace v důsledku závažného somatického onemocnění. Nebylo zjištěno, že by se projevoval agresivně ve smyslu disociálního chování.

4. Z psychiatrického a psychologického znaleckého vyšetření nezl. XXX, a ze závěrů znaleckého posudku z psychiatrie plyne, že nezletilá trpěla v době stíhané trestné činnosti nevyváženým vývojem

diferencující se osobnosti v mladším školním věku s prodělanou panickou atakou a rozvíjela se u ní XXX. Aktuálně trpí XXX, vzhledem k věku lze uzavřít jako jiné smíšené poruchy chování a emocí. Trpí také v pubertě rozvíjející se XXX. Osobnost nezletilé posuzované se diferencuje nevyváženě zřejmě i s emoční subdeprivací až deprivací v nukleární rodině (XXX). XXX. XXX. Ze závěrů psychologického posudku vyplývá, že znalkyně u nezletilé konstatuje přítomnost XXX. Nelze vyloučit, že se současný stav postupně rozvine do XXX. Psychický vývoj se jeví jako disharmonický, proces dospívání jako komplikovaný. Intelektové schopnosti poškozené nejsou nikterak defektní, nebyl zjištěn ani defekt v oblasti kognitivní. Osobnost posuzované se strukturuje nevyváženě. Celkově jde o méně zralou, senzitivní dívku se sníženou psychickou odolností a adaptabilitou, vykazující sklony k impulzivitě, nižší zdrženlivosti a emocionální a náladové labilitě. XXX. Pokud došlo k sexuálnímu chování mezi XXX a XXX, potom se s větší pravděpodobností nejednalo o traumatický prožitek sexuální ataky, následné psychické a tělesné problémy nezletilé XXX odpovídají výše popsaným diagnózám a k jejich prohloubení došlo v důsledku zvýšené psychosociální a emoční zátěže mj. způsobené policejním vyšetřováním a jeho důsledky.

5. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil dvojnásobně všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, neboť s poškozenou XXX měl dokonaný pohlavní styk souloží a s poškozenou XXX jiný pohlavní styk, přičemž o obou dívkách věděl, že jim není 15 let.

6. Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka obou provinění, jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Společenská škodlivost činu pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna.

7. Při úvaze o druhu a výměře trestního opatření soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu, k osobě pachatele a jeho pohnutce. Obžalovaný se dopustil dvou provinění v sexuální oblasti nenásilného charakteru. Ze zprávy Magistrátu města XXX – OSPOD bylo zjištěno, že s mladistvým začal úřad pracovat až v souvislosti s projednávanou událostí. Dle zprávy z XXX 2022 by se měl zdržovat v XXX. Z aktuální zprávy úřadu z letošního srpna pak vyplývá, že matka mladistvého prakticky znemožňuje jakoukoli spolupráci – mladistvý byl přijat na ZŠ XXX, kam však nedochází, matka se školou nespolupracuje, nereaguje na e-maily ani telefonáty, pokud je výjimečně kontaktní, tvrdí, že situaci zdravotně nezvládá a XXX stav je vážný a XXX.

8. Po zhodnocení těchto skutečností bylo trestní opatření uloženo v mezích zákonné trestní sazby snížené podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku (ohrožení trestní sazbou 6 měsíců až 4 roky), přičemž trestní opatření úhrnné podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku v trvání 7 měsíců se zkušební dobou 1,5 roku soud shledal jako dostatečné s přihlédnutím k časovému odstupu od trestné činnosti (téměř dva roky) a k nové skutečnosti ve prospěch obžalovaného, která v hlavním líčení přistoupila, tedy k prohlášení viny.

9. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se připojila k trestnímu řízení proti obžalovanému poškozená nezletilá XXX, přičemž svůj nárok vznesla do výše částky 250 000 Kč s příslušenstvím, kdy poukázala především na své psychické obtíže, XXX a vliv trestného činu obžalovaného na její zdravotní stav, léčení doložila aktuální zprávou XXX ze dne XXX 2023 o probíhající hospitalizaci, kterou potvrdila její matka, XXX, ke dni hlavního líčení jako trvající. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil a trestná činnost negativně zasáhla do osobnostních práv nezletilé poškozené XXX. Je nepochybné, že posuzované jednání na poškozenou působilo vysoce škodlivě z hlediska emočního a sexuálního. K následkům jednání obžalovaného byl zpracován znalecký posudek z oboru psychiatrie, z jehož závěrů se podává, že psychické a tělesné problémy nezletilé XXX odpovídají jednak jejím diagnózám, které byly přítomny ještě před

posuzovaným jednáním obžalovaného, nicméně k jejich prohloubení došlo v důsledku zvýšené psychosociální a emoční zátěže mj. způsobené policejním vyšetřováním a jeho důsledky. V této souvislosti je nezbytné konstatovat, že trestní řízení je vedeno po dobu téměř dvou let, přičemž nezletilá byla podrobena opakovaně znaleckému zkoumání i výpovědím u Policie ČR. V okruhu svých vrstevníků a spolužáků byla a je po tuto dobu stigmatizována. I když prokázanými problémy psychického charakteru nezletilá trpěla již v minulosti, přičemž se v jejím případě jedná o disharmonický vývoj osobnosti, dílem v důsledku dekompenzovaného rodinného klimatu XXX, přesto právě na takto dekompenzovaný terén psychiky nezletilé přistoupila mimořádná zátěž v podobě trestního řízení a samotného protiprávního jednání obžalovaného. V důsledku takto zvýšené psychické zátěže po dobu dvou let pak dochází k průběžným hospitalizacím nezletilé, přičemž aktuální hospitalizace stále trvá, a to v rozsahu již tří měsíců.

10. Závažnost zásahu do osobní sféry poškozené, potažmo závažnost a rozsah nemajetkové újmy, vyjadřuje i skutečnost, že skutek obžalovaného je kvalifikován jako provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku se základní trestní sazbou od jednoho do osmi let, v případě mladistvého pak sníženou na polovinu. Soud tak dospěl k závěru, že poškozené je na místě přiznat právo na náhradu vzniklé nemajetkové újmy v penězích. Přiznání nemajetkové újmy podle § 2956 občanského zákoníku je do jisté míry věcí úvahy soudu. Poškozené tak byla přiznána částka XXX, tedy ve výši XXX uplatněného nároku, a to bez příslušenství, neboť vzhledem k současnému studiu obžalovaného a jeho nezletilosti do XXX je objektivně aktuálně v možnostech pracovního zařazení a výdělečné činnosti obecně omezen a není v jeho možnostech zabránit prodlení se splácením náhrady nemajetkové újmy ihned od právní moci rozhodnutí soudu. V této souvislosti je na místě zmínit i skutečnost, že vzniklá nemajetková újma byla částečně odčiněna i samotným projednáním věci trestním soudem a odsouzením obžalovaného. Přiznaná částka se tak jeví odpovídající nejenom okolnostem, za kterých došlo k zásahu do základních práv poškozené, ale i v souladu s obecnou zásadou přiměřenosti neboli spravedlivé únosnosti. Ostatně nepřiznání žádné částky nemajetkové újmy poškozené, která trpí disharmonickým rozvojem osobnosti s řadu psychiatrických diagnóz, by fakticky znamenalo pardonovat tuto trestnou činnost v oblasti nemajetkové újmy nezletilých obětí v sexuální oblasti obecně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy.

Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Pardubice 14. prosince 2023

Mgr. Karel Gobernac v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová.

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, soud pro mládež projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2. května 2024 **odvolání mladistvého XXX,** narozeného XXX v XXX, trvale bytem XXX, t.č. bytem XXX, XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích, soudu pro mládež ze dne 14. prosince 2023, č. j. 4 Tm 7/2023-835, a rozhodl

takto:

Odvolání mladistvého se podle § 256 tr. řádu ***zamítá.***

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl mladistvý uznán vinným pod bodem 1 proviněním pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku a pod bodem 2 rovněž proviněním pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, za což mu bylo uloženo úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání 7 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 1,5 roku. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené XXX, nar. XXX, částku XXX. Ve zbytku svého nároku na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dle skutkových zjištění okresního soudu se uvedeného jednání vůči nezl. poškozené XXX dopustil tím, že v přesně nezjištěné době v noci z XXX na XXX 2022 se v dětském pokoji v místě svého bydliště v XXX pokusil zasunout penis do vagíny nezletilé poškozené XXX, narozené XXX, jejíž věk znal, avšak k úplnému vykonání soulože nedošlo.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání mladistvý, a to do výroku o náhradě nemajetkové újmy. Nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, v němž byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené nezletilé XXX nemajetkovou újmu ve výši XXX, neboť soud prvního stupně pochybil, když nárok na nemajetkovou újmu ve výši XXX přiznal, ačkoliv z provedeného dokazování nebylo nade vší pochybnost dostatečně prokázáno, že by obžalovaný svým jednáním, ke kterému se doznal, negativně zasáhl do osobnostních práv poškozené a že by v důsledku jednání, pro které je obžalovaný odsuzován, vznikla poškozené nemajetková újma. Obžalovaný svým prohlášením viny se přiznal k tomu, že s poškozenou se pokusili o pohlavní styk, který s ohledem na skutečnost, že v dané době již bylo obžalovanému 15 let, byl klasifikován jako provinění pohlavního zneužívání. Obžalovaný si tímto svým prohlášením je plně vědom, že v liteře zákona došlo jeho jednáním k zásahu do zákonem chráněných osobnostních práv poškozené, zároveň však má za to, že nebylo nadepsaným soudem prokázáno, že takovéto jednání mělo charakter negativní zkušenosti poškozené. Z provedeného dokazování je zřejmé, že poškozená začala vyprávět o tom, co mezi ní a obžalovaným proběhlo až poté, co byla obžalovaným odmítnuta na společně strávený čas XXX. Navíc svá vyjádření a sdělení formulovala jako znásilnění, pro které byl původně obžalovaný v trestním řízení dokonce stíhán a ze znaleckých posudků na poškozenou vyplynulo, že tato trpí závažnými poruchami psychického charakteru, zejména pak disharmonickým nevyváženým vývojem osobnosti, když je silně motivována egocentrickým a egoistickým myšlením motivovaným potřebou atraktivity v partě vrstevníků, která ji nahrazuje nefunkční vztahy v primární rodině. Její sdělení a vyjádření tedy byla značně znevěrohodněna, je tedy třeba konstatovat, že naopak to byl obžalovaný, který byl chováním poškozené negativně ovlivněn, když právě na základě jejích výpovědí a obvinění byl stíhán pro provinění znásilnění a žil tak rok a půl v obavách o to, jakým způsobem bude schopen prokázat,

že pokus o pohlavní styk byl činěn se vzájemným souhlasem a obával se o svoji budoucnost. Poškozená trpěla již před projednávaným skutkem závažnými problémy psychického charakteru specifikovanými ve znaleckém posudku, z kterého mimo jiné vyplynulo, že její přetrvávající obtíže, pro které byla opakovaně hospitalizována, mají původ zejména v disharmonickém vývoji a nekvalitním vztahu s oběma rodiči. Nebyla prokázána žádná příčinná souvislost mezi stíhaným jednáním a jakoukoliv újmou, která snad měla poškozené vzniknout, potažmo jakýmikoliv dalšími problémy, hospitalizacemi na psychiatrii. Pokud je v rozsudku uváděno, že snad mělo k prohloubení problému poškozené dojít v důsledku policejního vyšetřování a s ním spojenými důsledky, pak je třeba zejména uvažovat o tom, jakým způsobem bylo trestní řízení vedeno a jak bylo v něm se samotnou poškozenou zacházeno. Zároveň z žádného z provedených důkazů nevyplývá, že by snad mělo docházet k jakékoliv stigmatizaci poškozené v okruhu jejich vrstevníků, naopak je zřejmé z chování poškozené na sociálních sítích, že tato se nadále chová velmi vyzývavě a rozhodně nepůsobí jako zneužívaná oběť. S ohledem na všechny okolnosti má obžalovaný za to, že uložení povinnosti nahradit poškozené újmu ve výši XXX je neoprávněné. Dále poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018, z něhož cituje a poukazuje na to, že funkcí náhrady nemajetkové újmy je primárně funkce satisfakční, tj. přiměřeně s ohledem na všechny okolnosti konkrétního případu, přiznat nemajetkovou újmu a tím účinně vyvážit a zmírnit nepříznivý následek neoprávněného zásahu, neboť nemajetková újma vzniklá porušením osobnostních práv se v obecném slova smyslu ani nedá odškodnit a rozsah vzniklé nemajetkové újmy nelze ani exaktně kvantifikovat a lze za ní jen poskytnout zadostiučinění satisfakcí. Pokud by odvolací soud uznal, že nárok na náhradu nemajetkové újmy poškozené snad vznikl, pak má obžalovaný námitky proti stanovení výše náhrady újmy. K tomu poukazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 6 T 2/2023 z 12. 7. 2023, kdy soud uložil nemajetkové újmy ve výši 30 000 Kč a 15 000 Kč a poukazuje na důvody a zejména okolnosti samotného spáchaného trestného činu. Dále poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tdo 142/2018, kdy Nejvyšší soud potvrdil povinnost obviněného nahradit poškozené nemajetkovou újmu ve výši 15 077 Kč, kdy obviněný opakovaně telefonoval a zasílal výhrůžné SMS zprávy poškozené, telefonoval z veřejných automatů, vyhledával proti její vůli její osobní kontakt a poškozená v důsledku toho začala trpět duševní chorobou, a to poruchou přizpůsobení. Vzhledem k výše uvedenému tedy navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a sám ve věci rozhodl tak, že se poškozená se svým nárokem odkazuje do civilního řízení, příp. aby nemajetkovou újmu výrazně snížil.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, jež jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání vyhovět nelze.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal všechny důkazy nutné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a i v celém souhrnu logickým a podrobně odůvodněným způsobem, kterému z hlediska pravidel stanovených pro hodnocení důkazů nelze nic vytknout.

Skutková zjištění soudu prvého stupně jsou správná a mají oporu v provedeném dokazování. Ostatně odvolání mladistvého nesměřuje do výroku o vině, což by ani s ohledem na prohlášení viny z jeho strany u hlavního líčení nepřicházelo v úvahu. Odvolání nesměřuje ani do výroku o trestním opatření, ale pouze do výroku o náhradě nemajetkové újmy. Ani v tomto případě však krajský soud neshledal žádné pochybení.

Z návrhu poškozené nezl. XXX vyplývá, že tato uplatnila prostřednictvím svého zmocněnce nárok na nemajetkovou újmu ve výši 250 000 Kč v důsledku zásahu do jejích osobnostních práv.

Okresní soud jí přiznal toliko nemajetkovou újmu ve výši XXX a ve zbytku jejího nároku na náhradu nemajetkové újmy ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozená si odvolání proti rozsudku nepodala.

Náhrada nemajetkové újmy se v takovém případě opírá o ustanovení § 2956 a 2957 občanského zákoníku. V daném případě došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozené, a to za účinnosti nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., proto je třeba z této právní úpravy vycházet. Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanoveních § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, kdy podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena, domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 občanského zákoníku).

V této souvislosti není třeba provádět žádné další důkazní řízení, když podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise.

Z těchto shora uvedených důvodů je tedy třeba, aby soud nejprve zkoumal, zda poškozená utrpěla nemajetkovou újmu, která vznikla poškozené v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejeví postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozený nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp.zn. 6 Tdo 347/2014).

O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pociťovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozeného (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 10. 2009, sp.zn. 30 Cdo 4431/2007). Tyto podmínky lze v tomto konkrétním případě nepochybně dovodit, neboť zásah do psychické i fyzické sféry poškozené, která nebyla ztotožněna s jednáním mladistvého, jakož i zásah do její osobní integrity v důsledku nevhodného chování mladistvého, který výrazně zasáhl do intimní sféry nezletilé poškozené, by v obdobných případech stejně úkorně a ponížené vnímala každá jiná osoba stejného věku a postavení. Je třeba přihlédnout k věku nezletilé poškozené (13 let v té době), která nepochybně již jednání mladistvého dokázala vnímat jako nevhodné, nepatřičné a neobvyklé, neboť v té době již dochází k výraznému

emocionálnímu vývoji poškozené a takovéto zásahy do intimní sféry je schopna odlišit od normálních projevů náklonnosti apod.

V dané věci krajský soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním mladistvého, který se pokusil zasunout penis do vagíny nezletilé poškozené, byť k úplnému vykonání soulože nedošlo, ale způsobilo jí bolest, došlo k hrubému a poměrně zavrženíhodnému zásahu do jejích základních práv, jako jsou lidská důstojnost a soukromý život, a to ve smyslu čl. 1 a čl. 10 odst. 1, 2 Listiny základních práv a svobod. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv poškozené, který byl závažný, a nepochybně tím došlo ke snížení její důstojnosti ve značné míře, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění. Z vyjádření nezl. poškozené vyplývá, že se XXX, začala s tím v XXX 2022 a jedním z důvodů bylo i to, co se jí přihodilo s mladistvým. Dokonce musela změnit třídu a třídní kolektiv, protože jí ve třídě začali hodně nadávat po tom, co se jí stalo s mladistvým, neboť se to ve třídě rozkřiklo. I ze závěrů znaleckého posudku na její osobu z odvětví psychiatrie a psychologie vyplývá, že v důsledku sexuálního chování mladistvého se s větší pravděpodobností nejednalo o traumatický prožitek, nicméně následné psychické a tělesné problémy nezletilé poškozené sice odpovídají popsaným diagnózám, ale k jejich prohloubení došlo právě i v důsledku zvýšené psychosociální a emoční zátěže, mj. způsobené právě policejním vyšetřováním a jeho důsledky. Je tedy zřejmé, že nezl. poškozená událost vnímala velmi úkorně a intenzivně, musela se s tím po určitou dobu vypořádávat a v takovém případě nepostačí pouhé morální zadostiučinění spočívající v odsouzení mladistvého.

S ohledem na shora uvedené je patrné, že ze strany mladistvého tak došlo k poměrné významnému zásahu vůči osobnosti poškozené. V daném případě šlo o úmyslné a nevhodné jednání značně narušující osobní integritu poškozené, což v souhrnu vyvolalo u poškozené obavy a strach a prohloubilo její dosud již narušenou psychiku.

V této souvislosti je třeba zmínit i fakt, že závažnost zásahu mladistvého do osobnostní integrity poškozené, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy jí způsobené, vyjadřuje již samotný fakt, že skutek mladistvého byl kvalifikován jako provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku. Svůj význam pak má i sekundární újma, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, neboť byla nucena se podrobit úkonům trestního řízení a dokonce dvojímu znaleckému zkoumání.

Vzhledem k tomu, že u poškozené nepochybně ze shora uvedených důvodů vznikla nemajetková újma, kdy došlo k výraznému zásahu do její osobnostní sféry, je na místě přiznat jí právo na náhradu této vzniklé nemajetkové újmy v penězích, přičemž s ohledem na dosavadní judikaturu, která se postupně vyvíjí, kdy u oběti trestného činu znásilnění provedeného poměrně hrubým způsobem byla přiznána nemajetková újma ve výši 500 000 Kč (srovnej Rt 14/2014), pak lze vzhledem k takto zjištěným skutečnostem a okolnostem daného případu rozhodnout u poškozené o přiznání nemajetkové újmy v konkrétní částce.

V tomto projednávaném případě s ohledem na skutečnost, že jednání mladistvého bylo provázeno snahou docílit svého sexuálního uspokojení, se pak jeví jako odpovídající výše XXX. Tato částka odpovídá nejenom okolnostem, za kterých došlo k hrubému porušení základních práv poškozené, ale jeví se jako souladná i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti. Je třeba si uvědomit, že judikatura se ohledně výše přiznávaných částek postupně vyvíjí a odvíjí se od charakteru spáchané trestné činnosti a také od způsobu provedení a rozsahu zásahu do osobnostních práv poškozené. Přitom je třeba vzít v úvahu, že i ceny, od kterých se většinou výše nemajetkové újmy odvíjí, se postupem času zvýšily, takže nyní přiznaná částka ve výši XXX rozhodně nedosahuje stejné výše jako tomu bylo před několika lety, kdy ceny byly daleko nižší, než je tomu v současné době. To právě odráží i fakt, že přiznávat částky do 50 tisíc korun se jeví

jako kontraproduktivní a neodrážející aktuální cenovou relaci, kdy dnes přiznaná částka XXX Kč může odpovídat zhruba XXX přiznávaným před několika lety.

Shora zmíněná zásada proporcionality z pohledu mladistvého pak znamená, že opatření přinesená v podobě omezení základního práva mladistvého se nesmí dostat do nepoměru s užitkem, který byl omezením základního práva dosažen. Z tohoto pohledu proto uložené opatření obstálo v testu proporcionality a nezatěžuje mladistvého nadměrně, resp. zatížení není pro něj neúnosné. Pochopitelně lze předpokládat, že přiznanou částku nebude mladistvý schopen uhradit jednorázově, je stále žákem základní školy a bude se připravovat na své budoucí povolání, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby mladistvý s ohledem na všechny okolnosti případu byl zatížen finanční povinností ve prospěch poškozené po určitou část svého života. Navíc mladistvý je na prahu svého dospělého života, dostane se do produktivního věku, může pracovat a je v jeho možnostech nemajetkovou újmu hradit, byť třeba postupně či ve splátkách.

Vzhledem k tomu, že poškozená požadovala na náhradě nemajetkové újmy částku 250 000 Kč, ale přiznána jí byla toliko částka XXX, byla ve zbytku svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána správně okresním soudem na řízení občanskoprávní.

Odvolací soud nezjistil důvod pro změnu kteréhokoli z přezkoumávaných výroků, všechny výroky okresního soudu považuje za správné a odpovídající zákonu, a proto nezbylo, než odvolání mladistvého podle § 256 tr. řádu zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 2. května 2024

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. října 2023 Mgr. Karlem Gobernacem jako samosoudcem

takto:

Obžalovaný

ml. XXX, narozený XXX v XXX, trvale bytem XXX, XXX,

je vinen, že

1)

od přesně nezjištěného data do XXX 2023 na svém mobilním telefonu XXX, IMEI1: XXX, IMEI2: XXX, a v něm vložené paměťové kartě XXX, přechovával soubory s tématikou dětské pornografie, a to celkem 29 fotografií vyobrazující dívky zjevně mladší osmnácti let s odhalenými prsy, zevními pohlavními orgány či celou anogenitální krajinou a 6 videí zachycující dívky zjevně mladší osmnácti let pózující v různých vyzývavých polohách či masturbující za současného odhalení prsou, zevních pohlavních orgánu či celé anogenitální krajiny,

tedy

přechovával fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem,

2)

dne XXX 2022 v čase 00:18 hodin z místa svého bydliště XXX zaslal ze svého mobilního telefonu XXX, IMEI1: XXX, IMEI2: XXX, připojeného k síti Internet přes IP adresu XXX poskytovatele internetového připojení OMcom s.r.o., pomocí aplikace XXX s uživatelským účtem XXX uživateli XXX videosoubor ve formátu mp4, který zachycuje soulož mezi mužem a dívkou zřetelně výrazně mladší osmnácti let,

tedy

jinak jinému opatřil filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem,

čímž spáchal

pod bodem 1) rozsudku
provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem 2) rozsudku
provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 a § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **3 (tři) měsíce.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **1 (jeden) rok.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a § 24 odst. 1 písm. d) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se ukládá trestní opatření **propadnutí věci**, a to mobilního telefonu značky XXX, IMEI1: XXX, IMEI2: XXX**.**

Odůvodnění:

1.Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný od přesně nezjištěného data do XXX 2023 na svém mobilním telefonu XXX, IMEI1: XXX, IMEI2: XXX, a v něm vložené paměťové kartě XXX, přechovával soubory s tématikou dětské pornografie, a to celkem 29 fotografií vyobrazující dívky zjevně mladší osmnácti let s odhalenými prsy, zevními pohlavními orgány či celou anogenitální krajinou a 6 videí zachycující dívky zjevně mladší osmnácti let pózující v různých vyzývavých polohách či masturbující za současného odhalení prsou, zevních pohlavních orgánu či celé anogenitální krajiny, a dne XXX 2022 v čase 00:18 hodin z místa svého bydliště XXX zaslal ze svého mobilního telefonu XXX, IMEI1: XXX, IMEI2: XXX, připojeného k síti Internet přes IP adresu XXX poskytovatele internetového připojení OMcom s.r.o., pomocí aplikace XXX s uživatelským účtem XXX uživateli XXX videosoubor ve formátu mp4, který zachycuje soulož mezi mužem a dívkou zřetelně výrazně mladší osmnácti let.

2. Obžalovaný v přípravném řízení trestnou činnost doznal, u hlavního líčení prohlásil vinu a soud toto prohlášení přijal, neboť koresponduje s důkazy ve věci opatřenými. Obžalovaný dále uvedl, že je studentem, o trestnosti svého jednání nevěděl, za své jednání se omluvil a vyjádřil nad ním lítost.

3. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku a provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku, protože jednak přechovával a

jednak odeslal filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem.

4. Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka obou provinění, jako forma zavinění byl shledán úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Společenská škodlivost činu pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna.

5. Při úvaze o druhu a výměře trestního opatření soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu, k osobě pachatele a jeho pohnutce. Obžalovaný se dopustil provinění v sexuální oblasti, zatím pouze mírného charakteru. Ze zprávy MěÚ XXX OSPOD bylo zjištěno, že jiné problémy s obžalovaným nejsou evidovány, matka se všemi institucemi dobře spolupracuje, hodnocení obžalovaného je kladné jak ze školy, tak z místa bydliště. Ze zprávy psychologa XXX (č. l. 246) vyplývá, že obžalovaný je jednoduše osobnostně strukturovaný, nevyrovnaného intelektu na spodní hranici normy, sociálně nezralý a uzavřený.

6. Po zhodnocení těchto skutečností bylo trestní opatření uloženo v mezích zákonné trestní sazby snížené podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku (ohroženo trestní sazbou 3 měsíců až 1,5 roku), přičemž trestní opatření v trvání 3 měsíců se zkušební dobou na 1 rok, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, včetně zkušební doby, soud shledal jako dostatečné s přihlédnutím k charakteru a rozsahu trestné činnosti obžalovaného. Naproti tomu upuštění od uložení trestního opatření ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), b) zákona o soudnictví ve věcech mládeže soud za dostatečný způsob vyřízení věci nepovažoval, neboť obžalovaný se dopustil dvou provinění v sexuální oblasti, z dostupných fotografií a videí je patrné, že se jedná o dětskou pornografii, kdy věk dětí je významně pod 15 let a i když obžalovaný vedl do současné doby zcela řádný život a jeho rozumová vyspělost je mírně snížená, pak žije ve stabilním rodinném prostředí u své matky, není existenčně ani psychicky deprivován a obsah zachycených pornografických fotografií a videí, podle názoru soudu, skýtá i pro obžalovaného dostatečně informaci o tom, že se jedná o děti ve věku okolo 10ti až 12ti let. Pokud se obžalovaný pohybuje na internetu na pornografických stránkách, nepochybně může využít dostupnou pornografii dospělých osob. Proto soud prostor k přijetí řešení navrženého obžalovaným prostřednictvím obhájkyně neshledal, a to vzhledem k vyšší společenské škodlivosti posuzovaného jednání na rozdíl od jiných, typově méně závažných, provinění mladistvých pachatelů. Obžalovanému bylo také uloženo trestní opatření propadnutí mobilního telefonu, se kterým se trestné činnosti dopouštěl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy.

Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je

povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 26. října 2023

Mgr. Karel Gobernac v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

Č.j. 3 Tm 2/2025-134

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. března 2025 samosoudcem Mgr. Matějem Pilátem,

takto:

Obžalovaný mladistvý XXX, narozený dne XXX v XXX, trvale bytem XXX, t. č. XXX,

je vinen, že

dne XXX 2024 v odpoledních hodinách po předchozí domluvě v obchodním domě XXX na XXX na toaletách pro invalidy vykonal vaginální soulož s poškozenou nezletilou XXX, narozenou XXX, která mu před souloží a po ní prováděla orální sex, dále dne XXX 2024 večer nebo v noci ze dne XXX 2024 na XXX 2024 v XXX a v blíže nezjištěný den v měsíci XXX 2024 na hřišti u XXX v XXX vykonal soulož s XXX, a tohoto jednání se dopustil, přestože věděl, že XXX je 14 let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k trestnímu opatření **odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala dne 6. 2. 2025 obžalobu, ve které mladistvého obžalovaného vinila ze spáchání skutku uvedeného ve výroku rozsudku. Soud o obžalobě rozhodoval u hlavního líčení dne 7. 3. 2025.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný u hlavního líčení prohlásil vinu v plném rozsahu. Jelikož bylo prohlášení viny v souladu s ostatními důkazy zajištěnými v přípravném řízení, přijal jej soud a obžalovaného uznal na vinu dle podané obžaloby.

Právní hodnocení

3. Provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí mladistvý, který vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo který je jiným způsobem pohlavně zneužije. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně souložil s poškozenou XXX, které v té době bylo 14 let, přičemž obžalovaný její věk znal. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.

Uložené opatření

4. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

5. Soud rovněž přihlédl k tomu, zda uložená opatření mohou vést k vytvoření podmínek pro sociální a duševní rozvoj mladistvého se zřetelem k jím dosaženému stupni rozumového a mravního vývoje, osobním vlastnostem, k rodinné výchově a k prostředí mladistvého, z něhož pochází, i jeho ochrana před škodlivými vlivy a předcházení dalšímu páchání provinění.

6. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

7. Obžalovanému polehčuje jeho prohlášení viny, dále je třeba přihlédnout k tomu, že obžalovaný spáchal trestnou činnost jen těsně po dovršení patnácti let. Pozitivně je třeba hodnotit také skutečnost, že obžalovaný doposud nebyl soudně trestán. Na druhou stranu byl již obžalovaný

uznán na vinu spácháním činu jinak trestného, ve škole jsou s ním vážné výchovné problémy a povinnou školní docházku plánuje ukončit v sedmé třídě základní školy. V neprospěch obžalovaného vyznívá i skutečnost, že se nejednalo o jednorázový incident, obžalovaný s poškozenou souložili celkem třikrát.

8. Při zhodnocení výše uvedených polehčujících a přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, že je na místě uložit obžalovanému trestní opatření odnětí svobody na spodní hranici snížené zákonné trestní sazby, tedy v trvání šesti měsíců, podmíněně odložené na zkušební dobu jednoho roku a šesti měsíců. S ohledem na předchozí výchovné problémy obžalovaného dospěl soud k závěru, že nepřichází do úvahy uložení trestního opatření pod spodní hranicí zákonné trestní sazby jak navrhovala obhajoba.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého, a to i proti jeho vůli, mohou odvolání podat též jeho zákonný zástupce, obhájce a orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 7. března 2025

Mgr. Matěj Pilát v.r.

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

Č.j. 3 Tm 3/2025-118

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. května 2025 samosoudcem Mgr. Matějem Pilátem,

takto:

Obžalovaný mladistvý XXX, narozený dne XXX v XXX, trvale bytem XXX, XXX

je vinen, že

dne XXX 2024 ve večerních hodinách na travnatém břehu u řeky XXX u ulice XXX po předchozí domluvě vykonal vaginální soulož s poškozenou nezletilou XXX, narozenou XXX, kterou též osahával prsty na vagíně, a tohoto jednání se dopustil, přestože věděl, že XXX je 14 let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k trestnímu opatření **odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **1 (jednoho) roku.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Karlíková.

Odůvodnění:

Tento rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku osoby oprávněné podat odvolání vzdaly práva odvolání a prohlásily, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 129 odst. 2 tr. řádu).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého, a to i proti jeho vůli, mohou odvolání podat též jeho zákonný zástupce, obhájce a orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 16. května 2025

Mgr. Matěj Pilát v. r.

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Karlíková.

Č.j. 3 Tm 4/2025-85

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. srpna 2025 samosoudcem Mgr. Matějem Pilátem,

takto:

Obžalovaný mladistvý XXX, narozený dne XXX v XXX, trvale bytem XXX, toho času XXX, XXX,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době na začátku měsíce XXX roku 2025 v dětském pokoji v bytě na adrese XXX, ulice XXX vykonal v celkem dvou případech nechráněnou vaginální soulož s nezletilou poškozenou XXX, narozenou XXX, přestože věděl, že je jí 12 let, a dále zasouval prsty do její pochvy a poškozená mu prováděla ruční stimulaci penisu,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k trestnímu opatření **odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **18 (osmnácti) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala dne 6. 2. 2025 obžalobu, ve které mladistvého obžalovaného vinila ze spáchání skutku uvedeného ve výroku rozsudku. Soud o obžalobě rozhodoval u hlavního líčení dne 12. 8. 2025.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný u hlavního líčení prohlásil vinu v plném rozsahu. Jelikož bylo prohlášení viny v souladu s ostatními důkazy zajištěnými v přípravném řízení, přijal jej soud a obžalovaného uznal na vinu dle podané obžaloby.

Právní hodnocení

3. Provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí mladistvý, který vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo který je jiným způsobem pohlavně zneužije. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný ve dvou případech souložil s poškozenou XXX, které v té době bylo 12 let, přičemž obžalovaný její věk znal. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.

Uložené opatření

4. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

5. Soud rovněž přihlédl k tomu, zda uložená opatření mohou vést k vytvoření podmínek pro sociální a duševní rozvoj mladistvého se zřetelem k jím dosaženému stupni rozumového a mravního vývoje, osobním vlastnostem, k rodinné výchově a k prostředí mladistvého, z něhož pochází, i jeho ochrana před škodlivými vlivy a předcházení dalšímu páchání provinění.

6. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

7. Obžalovanému polehčuje jeho prohlášení viny. Pozitivně je třeba hodnotit také skutečnost, že obžalovaný doposud nebyl soudně trestán, byť již má jeden záznam v rejstříku přestupků. Na druhou stranu je třeba přihlédnout k velmi nízkému věku poškozené, které bylo v době spáchání provinění pouze dvanáct let.

8. Při zhodnocení výše uvedených polehčujících a přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, že je na místě uložit obžalovanému trestní opatření odnětí svobody na spodní hranici snížené zákonné trestní sazby, tedy v trvání šesti měsíců, podmíněně odložené na zkušební dobu osmnácti měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého, a to i proti jeho vůli, mohou odvolání podat též jeho zákonný zástupce, obhájce a orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 12. srpna 2025

Mgr. Matěj Pilát v. r.

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. června 2025 Mgr. Karlem Gobernacem,

takto:

Obžalovaný

ml. XXX, nar. XXX v XXX, trvale bytem XXX, student,

je vinen, že

v blíže nezjištěné době ode dne XXX 2024 do dne XXX 2024 na adrese XXX v XXX v bytovém domě ve sklepních prostorách domu po předchozí domluvě vykonal vaginální soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, která měla před tím jeho penis v ústech a prováděla mu orální sex, a jednání se dopustil, přestože věděl, že XXX je 14 let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Dvořáková.

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 a § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **5 (pět) měsíců podmíněně.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **1 (jeden) rok.**

Odůvodnění:

1.Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný v blíže nezjištěné době ode dne XXX 2024 do dne XXX 2024 na adrese XXX v XXX v bytovém domě ve sklepních prostorách domu po předchozí domluvě vykonal vaginální soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, která měla před tím jeho penis v ústech a prováděla mu orální sex, a jednání se dopustil, přestože věděl, že XXX je 14 let.

2. Obžalovaný u hlavního líčení prohlásil vinu a soud toto prohlášení přijal, protože koresponduje se všemi důkazy ve spise obsaženými, zejména s výpovědí nezletilé XXX a dalších nezletilých, které byly podle § 102 odst. 2 tr. řádu při hlavním líčení čteny. Skutečnost, že jednání obžalovaného nemělo pro nezletilou trvale nepříznivých následků je prokázána výpovědí její matky, XXX, která byla rovněž při hlavním líčení podle § 211 odst. 6 tr. řádu čtena.

3. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, neboť vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let.

4. Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka provinění, jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Společenská škodlivost činu pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna.

5. Při úvaze o druhu a výměře trestního opatření soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu, k osobě pachatele a jeho pohnutce. Obžalovaný se dopustil provinění nižšího stupně společenské škodlivosti, jeho jednání nezanechalo na nezletilé trvale nepříznivých následků, nebyl ani jediný partner nezletilé poškozené v té době a od skutku uplynula lhůta více než jednoho roku, po kterou již obžalovaný vede řádný život, nezletilá byla při seznámení a plánování intimních aktivit s obžalovaným významně iniciativní. Na druhou stranu však obžalovaný zneužil citové angažovanosti značně nevyzrálé dívky základní školy ke své osobě. Ze zprávy Magistrátu města XXX – OSPOD bylo zjištěno, že jiné problémy s obžalovaným nejsou evidovány. Obžalovaný doplnil, že studuje, nad svým jednáním vyjádřil lítost. Obžalovaný nemá dosud evidováno žádné odsouzení ani přestupek.

6. Po zhodnocení těchto skutečností bylo trestní opatření uloženo za využití § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže měsíc pod dolní sazbou zákonné trestní sazby snížené podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku (ohroženo trestní sazbou 6 měsíců až 4 roky), přičemž trestní opatření v trvání 5 měsíců se zkušební dobou na 1 rok, tedy jen nepatrně pod spodní hranicí zákonné trestní sazby s nejkratší

zkušební dobou, soud shledal jako dostatečné. Oproti návrhu trestního opatření uvedeného v obžalobě bylo trestní opatření soudem korigováno v návaznosti na prohlášení viny obžalovaného u hlavního líčení, neboť ten předtím trestnou činnost, resp. soulož s nezletilou, nedoznával, když přiznal pouze orální sex (což by na právní kvalifikaci vliv nemělo). Proto soud tuto významnou polehčující okolnost, která svědčí o sebereflexi obžalovaného, byť dodatečné, chtěl zohlednit při výměře trestního opatření. A pokud již v obžalobě bylo navrženo trestní opatření na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, nezbylo soudu nic jiného, pokud chtěl postupovat v režimu fair play, snížit trestní opatření právě pod dolní hranici trestní sazby tak, jak učinil. Zohledněna byla i skutečnost, že od posuzovaného jednání uplynula lhůta více než 1 rok a obžalovaný se žádného dalšího závadového jednání do současné doby ani ve formě přestupku nedopustil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy.

Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 19. června 2025

Mgr. Karel Gobernac v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Dvořáková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, soud pro mládež rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 29. října 2025 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Davida Čejky a soudců JUDr. Šárky Pfeiferové a Mgr. Petra Žandy v trestní věci **mladistvého XXX**, narozeného XXX v XXX, trvale bytem XXX, o odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích, soudu pro mládež ze dne 19. června 2025, č. j. 4 Tm 3/2025-185,

takto:

Z podnětu odvolání státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu ***zrušuje*** *ve výroku o uloženém trestním opatření a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se* ***nově rozhoduje*** *tak, že se mladistvému za provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, ohledně něhož zůstal výrok o vině v napadeném rozsudku nezměněn, ukládá*

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže ***trestní opatření odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.***

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá ***na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku.***

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl mladistvý uznán vinným proviněním pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen za použití § 31 a § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k trestní opatření odnětí svobody v trvání 5 měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže byl výkon tohoto trestního opatření podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

Podle skutkových zjištění okresního soudu se mladistvý shora uvedeného provinění dopustil tím, že
v blíže nezjištěné době ode dne XXX 2024 do dne XXX 2024 na adrese XXX v bytovém domě ve sklepních prostorách domu po předchozí domluvě vykonal vaginální soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, která měla před tím jeho penis v ústech a prováděla mu orální sex, a jednání se dopustil, přestože věděl, že XXX je 14 let.

Proti tomuto rozsudku podala státní zástupkyně v neprospěch mladistvého odvolání, které zaměřila do výroku o uloženém trestním opatření. Své odvolání odůvodnila tím, že lze souhlasit s výčtem skutečností, které okresní soud zohlednil při ukládání trestního opatření. K tomu, že nezletilá byla při plánování intimních aktivit významně iniciativní, však poznamenává, že v této souvislosti bylo třeba přihlédnout i k tomu, co uváděla matka poškozené, a to, že poškozená byla do mladistvého zamilovaná, ale on s ní chodil vždycky jen pár dní, když zrovna neměl vztah s jinou dívkou. Ze založené komunikace vyplývá, že mladistvý po poškozené požadoval intimní fotografie s tím, že až to pošle, tak něco bude. Lze souhlasit s tím, že k prohlášení viny je třeba přihlédnout při ukládání trestu, resp. trestního opatření, avšak nelze ho přeceňovat. Mladistvý prohlásil vinu až v době, kdy jeho jednání bylo prokázáno shromážděnými důkazy. Uložení trestního opatření pod spodní hranici trestní sazby v tomto případě nelze odůvodnit ani celkovými okolnostmi, neboť s ohledem na jednání mladistvého, než došlo k pohlavnímu styku, kdy poškozenou tlačil k tomu, aby mu posílala intimní fotky a zneužíval její náklonosti, nelze hodnotit ve prospěch mladistvého, právě naopak, na rozdíl od případů, kdy osoby spolu chodí a je mezi nimi vážná citová náklonost. S ohledem na uvedené má státní zástupkyně za to, že nebylo namístě použít § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže o mimořádném snížení trestního opatření, a proto navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o uloženém trestním opatření a nově rozhodl o jeho uložení ve výměře 6 měsíců a podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže výkon tohoto trestního opatření podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 1 roku.

Krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost toho výroku rozsudku, proti němuž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k těmto závěrům.

Okresní soud uložené trestní opatření ve výměře 5 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku, odůvodnil tím, že se mladistvý dopustil provinění nižšího stupně společenské škodlivosti, jeho jednání nezanechalo na poškozené trvale nepříznivých následků, nebyl ani jediným partnerem poškozené a od skutku uplynula doba více jak jednoho roku, po kterou mladistvý vedl řádný život. Na druhé straně však mladistvý zneužil citové závislosti značně nevyzrálé dívky základní školy ke své osobě. K mladistvému nejsou evidovány žádné negativní zprávy, doposud nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupky a nad svým jednáním projevil lítost. Oproti návrhu trestního opatření uvedeného v obžalobě byla jeho výměra korigována v návaznosti na prohlášení viny mladistvým u hlavního líčení, neboť ten před tím trestnou činnost, resp. soulož s poškozenou nedoznával, když přiznal pouze orální sex. Okresní soud tuto významnou polehčující okolnost, která svědčí o sebereflexi mladistvého, byť dodatečné, zohlednil při výměře trestního opatření. A pokud již v obžalobě bylo navrhováno trestní opatření na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, nezbylo soudu nic jiného než snížit trestní opatření právě pod dolní hranici trestní sazby.

Podle § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže má-li soud pro mládež vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům mladistvého za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody stanovené trestním zákoníkem bylo pro mladistvého nepřiměřeně přísné a že lze účelu trestního opatření dosáhnout i odnětím svobody kratšího trvání, může snížit trestní opatření odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby zákonem stanovené bez omezení uvedeného v trestním zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

Krajský soud má ve shodě se státní zástupkyní za to, že v projednávané trestní věci nebyly splněny podmínky § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže pro mimořádné snížení trestního opatření odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby stanovené trestním zákoníkem. Je sice pravdou, že mladistvý prohlásil u hlavního líčení vinu a nad svým jednáním projevil lítost, ale nelze přehlédnout, že po celé přípravné řízení svou vinu popíral, pokud jde o to, že měl mít s poškozenou i soulož, uváděl jiné místo než na kterém k vykonání pohlavního styku s mladistvou skutečně došlo (park, tribuna) a konečně tvrdil, že nevěděl, že poškozená je mladší 15 let. Lze důvodně předpokládat, že s ohledem na stav provedeného dokazování a zejména zajištěnou elektronickou komunikaci mezi mladistvým a poškozenou účelově prohlásil vinu u hlavního líčení ve snaze dosáhnout mírnějšího postihu. Stejným způsobem hodnotí krajský soud i mladistvým projevenou lítost, a pokud je okresním soudem zdůvodňována dosavadní bezúhonnost mladistvého, který nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupky, tak krajský soud poukazuje na velmi nízký věk mladistvého, kdy nelze předpokládat existenci záznamů v rejstříku trestů či přestupků. Státní zástupkyně zcela důvodně poukázala na skutečnost, že mladistvý zneužil zamilovanosti poškozené. Mladistvý této situace využil ve svůj prospěch a po poškozené požadoval intimní fotografie, jejichž posláním podmiňoval, že by mezi ním a poškozenou mohlo do budoucna něco být. Hrubost mladistvého ve vztahu k poškozené ostatně vyplývá i z obsahu zajištěné elektronické komunikace. Státní zástupkyně důvodně namítla, že uložení trestního opatření pod spodní hranici trestní sazby tak nelze odůvodnit okolnostmi případu, neboť jak již krajský soud uvedl, mladistvý tlačil poškozenou k tomu, aby mu posílala intimní fotky a zneužíval její náklonnosti, což rozhodně nelze hodnotit v jeho prospěch, na rozdíl od případů, kdy partneři spolu delší dobu chodí a vznikla mezi nimi citová náklonost. Ze strany mladistvého o takový vztah rozhodně nešlo, když i z výpovědi matky poškozené vyplývá, že mladistvý s poškozenou chodil vždycky jen pár dní, když zrovna neměl vztah s jinou dívkou. Krajský soud rozhodně nesouhlasí s odůvodněním napadené rozsudku, kde okresní soud uvádí, že se mladistvý dopustil provinění nižšího stupně společenské škodlivosti, neboť ta je vyjádřena výší základní trestní sazby uvedené v § 187 odst. 1 tr. zákoníku a která bez snížení na polovinu, pokud jde o trestnou činnost mladistvých, je stanovena ve výměře od 1 roku až do 8 let. Pokud okresní soud zároveň uvádí, že jednání mladistvého nezanechalo na poškozené trvale nepříznivých následků, tak přehlíží, že poškozená absolvovala několik terapeutických sezení.

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že v projednávané trestní věci nebyly splněny podmínky pro mimořádné snížení trestního opatření odnětí svobody ve smyslu § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, když tento postup nebylo možno zvolit ani za situace, kdy v podané obžalobě bylo navrhováno uložení trestního opatření ve výměře 6 měsíců, tedy na samé spodní hranici snížené trestní sazby uvedené v § 187 odst. 1 tr. zákoníku a mladistvý u hlavního líčení prohlásil vinu.

Z těchto důvodů krajský soud postupoval podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu a zrušil v napadeném rozsudku výrok o uloženém trestním opatření a podle § 259 odst. 3 tr. řádu nově rozhodl o jeho uložení ve výměře 6 měsíců a jeho výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 1 roku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodu napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 29. října 2025

JUDr. David Čejka v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

Č. j. 3 Tm 4/2023-118

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. září 2023 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Ivana Hainze a Richarda Urbana,

takto:

Obžalovaný mladistvý XXX, narozený dne XXX, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době v období od začátku XXX 2021 do konce roku 2021 nejméně ve třech případech na adrese XXX v bytě a dále v XXX vykonal soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, přestože věděl, že je mladší než patnáct let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k trestnímu opatření **odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **1 (jednoho) roku.**

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podala dne 17. 7. 2023 obžalobu na mladistvého pro skutek uvedený ve výroku rozsudku. Soud ve věci rozhodoval v hlavním líčení konaném dne 6. 9. 2023.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný mladistvý u hlavního líčení prohlásil vinu v plném rozsahu. Jelikož prohlášení viny korespondovalo s důkazy zajištěnými v přípravném řízení, zejména s výpovědí poškozené a rovněž obžalovaného, přijal soud toto prohlášení viny a uznal obžalovaného na vinu dle podané obžaloby.

Právní hodnocení

3. Provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí mladistvý, který vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně souložil s poškozenou XXX, v době, kdy jí bylo dvanáct, respektive třináct let. Obžalovaný rovněž doznal, že znal věk poškozené. Tím byly naplněny všechny zákonné znaky citované skutkové podstaty. U obžalovaného rovněž nebylo zjištěno, že by jeho rozumový či mravní vývoj byl natolik opožděn, že by nemohl rozpoznat protiprávnost spáchaného trestného činu či ovládnout své jednání, konečně obžalovaný je řádným studentem XXX a nepochází z problematického sociálního prostředí.

Uložené opatření

4. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

5. Soud rovněž přihlédl k tomu, zda uložená opatření mohou vést k vytvoření podmínek pro sociální a duševní rozvoj mladistvého se zřetelem k jím dosaženému stupni rozumového a mravního vývoje, osobním vlastnostem, k rodinné výchově a k prostředí mladistvého, z něhož pochází, i jeho ochrana před škodlivými vlivy a předcházení dalšímu páchání provinění.

6. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

7. Obžalovanému polehčuje jeho prohlášení viny a také dosavadní bezúhonný život. Soud rovněž přihlédl k věku obžalovaného, který se trestné činnosti dopustil krátce po dovršení patnáctých narozenin. Na druhou stranu je závažnost jednání zvýšena skutečností, že se nejednalo o jednorázový incident a také věkem poškozené, který se ani zdaleka neblížil věku patnácti let, kdy je pohlavní styk legální.

8. S přihlédnutím k výše uvedenému a skutečnosti, že provinění spáchané obžalovaným je u dospělých pachatelů klasifikováno jako zločin, dospěl soud k závěru, že uložení výchovného

opatření napomenutí s výstrahou, jak bylo navrhováno obhajobou, by neodpovídalo závažnosti spáchaného provinění. Ačkoliv soud nepřehlíží, že obžalovaný je osobou bezúhonnou, řádně studující střední školu a připravující se na budoucí povolání, přes to nelze dané jednání přejít bez uložení trestního opatření.

9. Za spáchání provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku stanoví zákon u mladistvých pachatelů sazbu trestního opatření odnětí svobody v trvání šesti měsíců až čtyř let. S ohledem na právní kvalifikaci je vyloučeno uložení alternativních trestů, soud tak obžalovanému uložil nejmírnější možné podmíněné trestní opatření odnětí svobody odpovídající výše uvedené sazbě, tedy trestní opatření odnětí svobody v trvání šesti měsíců, podmíněně odložené na zkušební dobu jednoho roku.

10. Obhájce uvedl, že uložení tohoto opatření by mohlo ztížit budoucí profesní uplatnění obžalovaného, jelikož ten se jako student XXX ve XXX plánuje ucházet o místo v XXX, kde je vyžadován čistý trestní rejstřík. Soud tuto obhajobu však nepovažuje za přiléhavou. V prvé řadě je třeba zmínit, že tohoto si měl být obžalovaný vědom již před spácháním provinění a uzpůsobit své jednání tak, aby zůstal osobou bezúhonnou. Dále soud poukazuje na to, že obžalovaný je toliko studentem třetího ročníku střední školy, zkušební doba tak uplyne ještě před završením studia. Pokud obžalovaný povede během uložené zkušební doby řádný život, nebude nic bránit rozhodnutí o osvědčení a odsouzení bude zahlazeno dříve, než se bude hlásit do plánovaného zaměstnání.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého, a to i proti jeho vůli, mohou odvolání podat též jeho zákonný zástupce, obhájce a orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 6. září 2023

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová
vypravila: Věra Bohuňková

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, soud pro mládež, rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 29. listopadu 2023 **o odvolání mladistvého XXX, narozeného XXX** v XXX, XXX, trvale bytem XXX, t.č. XXX, okres XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích, soudu pro mládež ze dne 6. září 2023, č.j. 3 Tm 4/2023-118,

takto:

Odvolání mladistvého se podle § 256 tr. řádu ***zamítá****.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl mladistvý uznán vinným proviněním pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku a za toto provinění mu bylo uloženo podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže trestní opatření odnětí svobody na 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 1 roku.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se uvedeného provinění dopustil mladistvý tím, že

v přesně nezjištěné době v období od začátku XXX 2021 do konce roku 2021 nejméně ve třech případech na adrese XXX v XXX v bytě a dále v XXX vykonal soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, přestože věděl, že je mladší než patnáct let.

Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání mladistvý prostřednictvím svého obhájce, v kterém v obecné rovině konstatoval nepřiměřenost trestního opatření vůči mladistvému a opakoval svou námitku učiněnou již v řízení před soudem I. stupně, že studuje XXX a má zájem působit v XXX, přičemž rekrutační středisko po něm bude požadovat výpis z rejstříku trestů. Záznam v tomto rejstříku mladistvého bude diskvalifikovat v jeho životních cílech. Obhájce obžalovaného vyjadřuje přesvědčení, že by měl soud vzít v potaz nejenom současný trestný čin, ale také charakter trestné činnosti. Odvolatel navrhuje, aby bylo mladistvému uloženo toliko napomenutí.

Protože nebyly splněny předpoklady pro zamítnutí nebo odmítnutí odvolací podle § 253 tr. řádu, přezkoumal krajský soud podle § 254 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, které byly podaným odvoláním dotčeny, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Přezkumná činnost krajského soudu byla omezena nejenom skutečností, že bylo podáno odvolání pouze mladistvým v jeho prospěch do výroku o uloženém trestním opatření, ale i skutečností, že v daném případě došlo k prohlášení viny ze strany mladistvého.

Textově sice rozsáhlé, ale obsahově skromné odvolání obhájce mladistvého v podstatě pouze zopakovalo myšlenku ze závěrečné řeči o tom, že trestní opatření a záznam v rejstříku trestů má diskvalifikovat mladistvého v jeho životních cílech, přičemž bylo doplněné o obecně formulovaný apel na to, aby se krajský soud zabýval charakterem spáchané trestné činnosti. Argumentačně slabší odvolání obhájce obžalovaného tak nepřineslo nic nového oproti původním námitkám, které byly učiněny před okresním soudem, s kterými se okresní soud vypořádal v odstavci 10. svého rozhodnutí, kdy konstatoval především to, že tyto následky si měl mladistvý uvědomit před spácháním provinění, že se může stát osobou nikoliv bezúhonnou, pokud má takto specifické budoucí cíle. Především však okresní soud konstatoval, že mladistvý je toliko studentem 3. ročníku střední školy, kdy zkušební doba uplyne před ukončením studia a ani z tohoto ohledu pravděpodobně nedojde k nežádoucí stigmatizaci mladistvého. Námitka odvolatele s těmito

úvahami okresního soudu nepracovala a není tak zřejmé, v čem se obhájce vymezuje vůči těmto závěrům okresního soudu, neboť s nimi nepolemizuje.

Okresní soud jako soud nalézací uvážil všechny významné okolnosti, které byly rozhodné pro zvážení aplikace příslušných ustanovení zákona o soudnictví ve věcech mládeže, a jeho úvaha o nezbytnosti o uložení trestního opatření je řádně opřena o zákonná kritéria. Okresní soud logicky dovodil, že je namístě uložit trestní opatření v příslušné trestní sazbě snížené ve smyslu § 31 odst. 1 tr. zákoníku a že zde není důvod k aplikaci ustanovení § 32 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, natož aby bylo možno si vystačit toliko s výchovným opatřením.

Okolnosti na straně mladistvého, které jsou pozitivní, byly řádně zohledněny při výši uloženého trestního opatření, které je v podstatě minimální, stejně tak jako délka zkušební doby, která je stanovena pouze na 1 rok. Zjevně zde nejsou žádné okolnosti případu, které by mohly svědčit na možnost uložit trestní opatření mimořádně ještě v nižší výměře nebo které by mohly vést k odůvodnění závěru o tom, že si lze vystačit s výchovným opatřením.

Charakter trestné činnosti, o které hovoří obhájce, je zde poměrně závažný a právě tento argument naopak hovoří právě v neprospěch mladistvého. Jedná se o provinění, které by bývalo bylo u zletilého pachatele hodnoceno jako zločin s trestní sazbou až osm let odnětí svobody. Věk pachatele, nezkušenost a další související okolnosti jsou zde právě zahrnuty v samotné specifičnosti řízení proti mladistvému pachateli, kterému navíc bylo uloženo podmíněné trestní opatření na samé spodní hranici trestní sazby s minimální zkušební dobou.

Nešlo přehlédnout též konkrétní okolnosti spáchaného skutku, kdy se rozhodně nejednalo například o pouhý náznak sexuálních aktivit spáchaný ojediněle méně závažnou formou, ale o uskutečněných třech souložích s osobou, která byla v době prvé soulože dokonce mladší 13 let. Zde se již jedná o významný zásah do osobní integrity nezletilého dítěte, kdy si nelze vystačit s jiným opatřením než s trestním opatřením, a to včetně důvodu generální prevence. Skutečnost, že sám mladistvý byl v danou dobu teprve krátce trestně odpovědný, byla významně zohledněna při stanovení výše výměry trestního opatření, stejně tak skutečnost, že došlo k prohlášení viny.

Krajský soud dovodil, že okresní soud postupoval zákonným způsobem, když uložil vyměřené trestní opatření na krátkou zkušební dobu jednoho roku a v jeho postupu krajský soud neshledal žádné pochybení. Uložené trestní opatření splní účel, pro který bylo ukládáno a splní i funkci generální prevence tohoto následku trestní odpovědnosti mladistvého, aby bylo možno takovým proviněním v budoucnu bránit.

V daném případě rozhodně nebyl prostor pro bagatelizaci spáchaného provinění tím, že by bylo možno se spokojit s pouhým napomenutím. Takovým důvodem nemohou být ani případné obtíže mladistvého, pokud jde o jeho budoucí zaměstnání, které se navíc jeví jako zjevně liché, jak správně argumentoval okresní soud. Dle informací dostupných ze spisového materiálu bude mladistvý studovat střední školu ještě ve školním roce 2024/2025. Pokud by býval rozsudek nabyl právní moci v den vyhlášení rozsudku dne 6. 9. 2023, skončila by zkušební doba již 6. 9. 2024. I přes toto odvolací řízení skončí stanovená zkušební doba stále ještě v prvém pololetí školního roku, v kterém bude teprve mladistvý končit svoje středoškolské vzdělání, a pokud povede řádný život a osvědčí se, s největší pravděpodobností v roce 2025 již nebude mít ve výpisu z rejstříku trestů žádný záznam.

Vzhledem ke skutečnosti, že odvolání mladistvého bylo shledáno zjevně nedůvodné, rozhodl krajský soud o zamítnutí tohoto odvolání podle § 256 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 29. listopadu 2023

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu

Zpracoval
Mgr. Petr Žanda

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 20. března 2023 podle § 314e odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. ř.“), následující

trestní příkaz:

Obviněný XXX, narozený dne XXX v XXX, trvale bytem XXX, XXX,

je vinen, že

od přesně nezjištěného data přibližně od XXX 2020 do XXX 2022 minimálně v místě svého bydliště na adrese XXX ve svém mobilním telefonu značky XXX, neznámého IMEI a později v mobilním telefonu XXX stříbrné barvy, IMEI 1: XXX, IMEI 2: XXX, sériové číslo: XXX přechovával soubory s dětskou pornografií, přičemž ve svém mobilním telefonu XXX stříbrné barvy ke dni XXX 2022 držel celkem 1034 závadových obrázků a 14 závadových videí, které zachycují dívky očividně výrazně mladší osmnácti let s obnaženými zevními pohlavní orgány, s obnaženými prsy, kdy tyto dívky pózují v různých sexuálně vyzývavých pozicích,

přičemž pět těchto závadových obrázků dne XXX 2021 v časovém rozmezí od 12:37 hodin do 12:39 hodin přeposlal pomocí svého tehdejšího mobilního telefonu značky XXX černé barvy, neznámého IMEI, připojenému k síti Internet přes IP adresu XXX poskytovatele KVE, s.r.o., z vlastního instagramového účtu "XXX" na svůj další instagramový účet "XXX",

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

přechovával fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem,

čímž spáchal

přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a § 68 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k **peněžitému trestu** ve výši 30 celých denních sazeb po 500 Kč, tedy **15 000 Kč.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obviněnému dále ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. XXX stříbrné barvy, IMEI 1: XXX, IMEI 2: XXX, sériové číslo:XXX.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Neuhradí-li obviněný peněžitý trest, vystavuje se hrozbě jeho přeměny na trest odnětí svobody, kdy každá zcela nezaplacená částka odpovídající denní sazbě bude přeměněna na dva dny trestu odnětí svobody (§ 69 odst. 2 tr. zákoníku).

Pardubice 20. března 2023

Mgr. Matěj Pilát v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. září 2024 v senátě složeném z předsedy Mgr. Karla Gobernace a soudců Mgr. Pavla Hajdú a ing. Stanislava Calábka,

takto:

Obžalovaný

ml. XXX, narozený XXX v XXX, trvale bytem XXX, XXX,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době v měsíci XXX roku 2023 a dne XXX 2023 v XXX, vykonal ve dvou případech soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, přestože věděl, že je mladší patnácti let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Dvořáková.

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **6 (šest) měsíců podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **1 (jeden) rok.**

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu byl vyhotoven zjednodušený rozsudek bez odůvodnění, neboť po vyhlášení rozsudku se obžalovaný a státní zástupkyně odvolání vzdali a prohlásili, že na vyhotovení odůvodnění rozsudku netrvají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy.

Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 19. září 2024

Mgr. Karel Gobernac v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Dvořáková.

Č.j. 3 Tm 1/2023-285

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. března 2023 samosoudcem Mgr. Matějem Pilátem,

takto:

Obžalovaný mladistvý XXX, narozený XXX, trvale bytem XXX

je vinen, že

1)
od přesně nezjištěného data minimálně ode dne XXX 2021 ve svém cloudovém úložišti XXX zřízeném prostřednictvím účtu "XXX", na svém mobilním telefonu značky XXX s vloženou paměťovou kartou značky XXX, XXX, a na notebooku značky XXX přechovával soubory s tématikou dětské pornografie, a to nahrávky obnažených dětí v sexuálně vyzývavých pozicích nebo zachycující dětské objekty při skutečném nebo předstíraném sexuálním styku s jinou osobou či při autoerotice,
přičemž ke dni XXX 2022 se na cloudovém úložišti nacházelo celkem 71 závadových souborů (57 fotografií a 14 videí), na mobilním telefonu celkem 25 závadových souborů (6 fotografií a 19 videí) a na notebooku 1 závadové video,
přičemž si soubory s tématikou dětské pornografie přeposílal mezi svých dvěma účty XXX s označeními "XXX" a "XXX", a to
dne XXX 2021 okolo XXX hodin přeposlal pomocí neznámého elektronického zařízení připojeného k síti Internet přes IP adresu XXX poskytovatele XXX minimálně jeden závadový video soubor "XXX" zachycující dívku zřetelně výrazně mladší osmnácti let, která si nejprve nasliní prst, následně si stáhne kalhotky, přičemž poté je od pasu dolů zcela obnažená, a začne se uspokojovat přejížděním nasliněného prstu po zevních pohlavních orgánech,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

dne XXX 2021 okolo XXX hodin přeposlal pomocí neznámého elektronického zařízení připojeného k síti Internet přes IP adresu XXX poskytovatele XXX minimálně jeden závadový video soubor "XXX" zachycující z podhledu dívku zřetelně výrazně mladší osmnácti let při masturbaci,
dne XXX okolo XXX hodin přeposlal pomocí neznámého elektronického zařízení připojeného k síti Internet přes IP adresu XXX poskytovatele XXX, minimálně jeden závadový video soubor "XXX" zachycující dívku zřetelně výrazně mladší osmnácti let, která si nejprve nasliní prst, následně si stáhne kalhotky, přičemž poté je od pasu dolů zcela obnažená, a začne se uspokojovat přejížděním nasliněného prstu po zevních pohlavních orgánech (video jako ob bod výše, pouze kratší),

tedy

přechovával fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem,

2)

dne XXX 2021 okolo XXX hodin a okolo XXX hodin pomocí aplikace XXX nainstalované na svém mobilním telefonu XXX, zaslal svému kontaktu s telefonním číslem XXX, který měl pojmenovaný jako "XXX" (XXX, narozený XXX) celkem 11 videí s tématikou dětské pornografie, a to

video soubor "XXX" zachycující neznámého muže, který přejíždí svým penisem po zevních pohlavních orgánech dívce výrazně mladší osmnácti let,

video soubor "XXX", ve kterém jsou zachyceni chlapec a dívka zřetelně výrazně mladší osmnácti let při kopulačních pohybech,

video soubor "XXX", ve kterém první dívka přejíždí rukou po zevních pohlavních orgánech druhé dívce, která je zřetelně výrazně mladší osmnácti let,

video soubor "XXX" zachycující dívku černé barvy pleti zřetelně výrazně mladší osmnácti let, která poskytuje orální sex neznámému muži,

video soubor "XXX", ve kterém je zachycena dívka zřetelně výrazně mladší osmnácti let při souloži s neznámým mužem,

video soubor "XXX" zachycující dvě dívky mladší osmnácti let při orálním sexu,

video soubor "XXX" ve kterém je zachycena spoutaná dívka mladší osmnácti let a neznámý muž, který si stahuje spodní prádlo,

video soubor "XXX" zachycující dva muže při pohlavním styku s dívkou výrazně mladší osmnácti let, která naříká,

video soubor "XXX" zachycující dívku výrazně mladší osmnácti let, která poskytuje orální sex neznámému muži,

video soubor "XXX", který zachycuje dívku výrazně mladší osmnácti let při masturbaci,

video soubor "XXX", který zachycuje dívku výrazně mladší osmnácti let při masturbaci,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

jinému opatřil filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem

čímž spáchal

- pod bodem 1) provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 1 trestního zákoníku,
- pod bodem 2) provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 3 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže k úhrnnému trestnímu opatření **odnětí svobody v trvání 3 (tří) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **1 (jednoho) roku.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trestní opatření propadnutí věcí, a to mobilního telefonu značky XXX s vloženou paměťovou kartou značky XXX, model XXX a notebooku značky XXX.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala dne 11. 1. 2023 obžalobu na mladistvého XXX, ve které jej vinila ze spáchání skutků uvedených ve výroku rozsudku. Soud ve věci rozhodoval u hlavního líčení konaného dne 1. 3. 2023.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný u hlavního líčení prohlásil vinu v plném rozsahu a toto prohlášení viny bylo v souladu s důkazy zajištěnými v přípravném řízení. Soud tak prohlášení viny přijal a uznal obžalovaného na vinu dle podané obžaloby.

Právní hodnocení

3. Provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 1 tr. zákoníku se dopustí mladistvý, který přechovává fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný přechovával větší množství fotografií a videí zahrnující nezletilé děti při sexuálním styku či autoerotice. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
4. Provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku se dopustí mladistvý, který vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, činí veřejně přístupným, zprostředkuje, uvede do oběhu, prodá nebo jinak jinému opatří fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný zaslal celkem 11 videí s tématikou dětské pornografie prostřednictvím aplikace XXX XXX. I zde jednal obžalovaný v úmyslu přímém. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

Uložená opatření

5. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

6. Soud rovněž přihlédl k tomu, zda uložená opatření mohou vést k vytvoření podmínek pro sociální a duševní rozvoj mladistvého se zřetelem k jím dosaženému stupni rozumového a mravního vývoje, osobním vlastnostem, k rodinné výchově a k prostředí mladistvého, z něhož pochází, i jeho ochrana před škodlivými vlivy a předcházení dalšímu páchání provinění.

7. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

8. Obžalovanému polehčuje jeho prohlášení viny, předchozí vedení řádného života a také dobrovolné absolvování probačního programu a návštěva u sexuologa. Obžalovanému pak přitěžuje spáchání dvou provinění, za které je ukládáno souhrnné opatření.

9. Obhajoba navrhovala podmíněné upuštění od uložení trestního opatření s ohledem na polehčující okolnosti. Soud však takový postup nepokládá za přiléhavý vzhledem k závažnosti trestního jednání. Pokud by se jednalo toliko o provinění uvedené pod bodem 1), pak by skutečně šlo dospět k závěru, že samotné trestní stíhání a řízení před soudem postačují k nápravě obžalovaného. Obžalovaný však závadové materiály nejen přechovával, ale zejména je šířil dále, čímž mimo jiné došlo k zásahu do oprávněných zájmů nezletilých dětí, které jsou na těchto materiálech zachyceny. Obžalovaný si musel být vědom škodlivosti svého jednání, když některé z dětí zachycené na předmětných videích jsou zřejmě velmi nízkého věku. Za této situace tak má soud za to, že nepostačí pouhé podmíněné upuštění od uložení trestního opatření, ale že je nezbytné uložit podmíněné trestní opatření odnětí svobody, byť v ryze výchovné výměře.

10. Za provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 3 stanoví zákon sníženou sazbu trestního opatření odnětí svobody v rozmezí tři měsíce až osmnáct měsíců. S ohledem na polehčující okolnosti pak bylo obžalovanému uloženo toto opatření na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání tří měsíců, podmíněně odložené na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Jelikož mladistvý ke spáchání trestné činnosti využil mobilní telefon a počítač, které vydal v přípravném řízení, bylo mu dále uloženo trestní opatření propadnutí těchto věcí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého, a to i proti jeho vůli, mohou odvolání podat též jeho zákonný zástupce, obhájce a orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 1. března 2023

Mgr. Matěj Pilát v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, soud pro mládež rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10. května 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Pfeiferové a soudců JUDr. Davida Čejky a Mgr. Petra Žandy o **odvolání mladistvého XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, o **odvolání jeho matky XXX**, narozené XXX, bytem XXX a o **odvolání jeho otce XXX**, narozeného XXX, bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích, soudu pro mládež ze dne 1. března 2023, č.j. 3 Tm 1/2023-285,

takto:

Z podnětu odvolání mladistvého a jeho rodičů se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu ***zrušuje*** *ve výroku o uloženém trestním opatření a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se* ***nově rozhoduje*** *tak, že se podle § 14 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže za použití § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže* ***podmíněně upouští od uložení trestního opatření.***

Podle § 14 odst. 2 zákona č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže se stanoví ***zkušební doba v trvání 10 (deseti) měsíců.***

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích, soudu pro mládež shora citovaným, byl mladistvý uznán vinným proviněním výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku a proviněním výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku, za což mu bylo uloženo úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání 3 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. Dále mu bylo uloženo trestní opatření propadnutí věci, a to mobilního telefonu značky XXX s vloženou paměťovou kartou značky XXX, model XXX a notebooku značky XXX.

Dle skutkových zjištění okresního soudu se měl mladistvý dopustit daného provinění tím, že

1)

od přesně nezjištěného data minimálně ode dne XXX 2021 ve svém cloudovém úložišti XXX zřízeném prostřednictvím účtu "XXX", na svém mobilním telefonu značky XXX s vloženou paměťovou kartou značky XXX, model XXX, a na notebooku značky XXX přechovával soubory s tématikou dětské pornografie, a to nahrávky obnažených dětí v sexuálně vyzývavých pozicích nebo zachycující dětské objekty při skutečném nebo předstíraném sexuálním styku s jinou osobou či při autoerotice,

přičemž ke dni XXX 2022 se na cloudovém úložišti nacházelo celkem 71 závadových souborů (57 fotografií a 14 videí), na mobilním telefonu celkem 25 závadových souborů (6 fotografií a 19 videí) a na notebooku 1 závadové video,

přičemž si soubory s tématikou dětské pornografie přeposílal mezi svých dvěma účty Gmail s označeními "XXX" a "XXX", a to

dne XXX 2021 okolo XXX hodin přeposlal pomocí neznámého elektronického zařízení připojeného k síti Internet přes IP adresu XXX poskytovatele XXX minimálně jeden závadový video soubor "XXX" zachycující dívku zřetelně výrazně mladší osmnácti let, která si nejprve nasliní prst, následně si stáhne kalhotky, přičemž poté je od pasu dolů zcela obnažená, a začne se uspokojovat přejížděním nasliněného prstu po zevních pohlavních orgánech,

dne XXX 2021 okolo XXX hodin přeposlal pomocí neznámého elektronického zařízení připojeného k síti Internet přes IP adresu XXX poskytovatele XXX, minimálně jeden závadový video soubor "XXX" zachycující z podhledu dívku zřetelně výrazně mladší osmnácti let při masturbaci,

dne XXX 2021 okolo XXX hodin přeposlal pomocí neznámého elektronického zařízení připojeného k síti Internet přes IP adresu XXX poskytovatele XXX minimálně jeden závadový video soubor "XXX" zachycující dívku zřetelně výrazně mladší osmnácti let, která si nejprve nasliní prst, následně si stáhne kalhotky, přičemž poté je od pasu dolů zcela obnažená, a začne se uspokojovat přejížděním nasliněného prstu po zevních pohlavních orgánech (video jako ob bod výše, pouze kratší),

2)

dne XXX2021 okolo XXX hodin a okolo XXX hodin pomocí aplikace XXX nainstalované na svém mobilním telefonu XXX, zaslal svému kontaktu s telefonním číslem XXX, který měl pojmenovaný jako "XXX" (XXX, narozený XXX) celkem 11 videí s tématikou dětské pornografie, a to

video soubor "XXX" zachycující neznámého muže, který přejíždí svým penisem po zevních pohlavních orgánech dívce výrazně mladší osmnácti let,

video soubor "XXX", ve kterém jsou zachyceni chlapec a dívka zřetelně výrazně mladší osmnácti let při kopulačních pohybech,

video soubor "XXX", ve kterém první dívka přejíždí rukou po zevních pohlavních orgánech druhé dívce, která je zřetelně výrazně mladší osmnácti let,

video soubor "XXX" zachycující dívku černé barvy pleti zřetelně výrazně mladší osmnácti let, která poskytuje orální sex neznámému muži,

video soubor "XXX", ve kterém je zachycena dívka zřetelně výrazně mladší osmnácti let při souloži s neznámým mužem,

video soubor "XXX" zachycující dvě dívky mladší osmnácti let při orálním sexu,

video soubor "XXX" ve kterém je zachycena spoutaná dívka mladší osmnácti let a neznámý muž, který si stahuje spodní prádlo,

video soubor "XXX" zachycující dva muže při pohlavním styku s dívkou výrazně mladší osmnácti let, která naříká,

video soubor "XXX" zachycující dívku výrazně mladší osmnácti let, která poskytuje orální sex neznámému muži,

video soubor "XXX", který zachycuje dívku výrazně mladší osmnácti let při masturbaci,

video soubor "XXX", který zachycuje dívku výrazně mladší osmnácti let při masturbaci.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání mladistvý, a to pouze do výroku o uloženém trestním opatření. Poukazuje na to, že se mladistvý v průběhu přípravného řízení ke spáchání trestné činnosti doznal, nevznesl námitky vůči skutkovým zjištěním a použité právní kvalifikaci a na počátku hlavního líčení prohlásil svoji vinu. Mladistvý nesouhlasí s tím, že mu bylo soudem prvního stupně uloženo trestní opatření odnětí svobody a byla mu stanovena zkušební doba. Uložení tohoto trestního opatření považuje za příliš přísné. Mladistvému svědčí polehčující okolnost úplného doznání a prohlášení viny, kdy tímto napomohl k objasnění své trestné činnosti a dále polehčující okolnost dosavadního vedení řádného života, neboť dosud nebyl soudně trestán a nedopustil se ani žádného jiného protiprávního jednání. Jak plyne z dokazování, tak mladistvý si uvědomil nesprávnost a vysokou závažnost jednání, pro které byl postaven před soud pro mládež. Po spáchání předmětné trestné činnosti kladně reagoval na návrh absolvovat vhodný výchovný program. Od spáchání trestné činnosti absolvoval nejen program organizovaný XXX XXX, ale i výchovný program realizovaný probační a mediační službou. Ze zpráv obou těchto institucí vyplývá, že mladistvý přistoupil k oběma výchovným programům se vší odpovědností a velmi aktivně, že si vzal z celé věci ponaučení a že je schopen sebereflexe. Jak probační a mediační služba, tak i XXX konstatovaly, že výchovné programy svůj účel splnily. Další skutečností, kterou je třeba vzít v úvahu, je to, že mladiství v době spáchání trestné činnosti nedovršil 16 let věku a ani si v té době neuvědomoval, jak závažného jednání se dopouští. Na základě doporučení se podrobil i vyšetření a konzultaci u sexuologa, když závěry vzešlé z tohoto vyšetření jsou pro mladistvého rovněž příznivé. Za těchto okolností se proto domnívá, že uložené trestní opatření neodpovídá závažnosti a škodlivosti jednání a zejména jeho postoji po spáchání trestné činnosti. Proto navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a bylo upuštěno od uložení trestního opatření se stanovením zkušební doby v délce 6 měsíců.

Odvolání do výroku o trestním opatření podala také matka mladistvého, která vyslovila nesouhlas s uložením trestu odnětí svobody. Poukázala na to, že v době, kdy byl čin spáchán, bylo synovi 15 let a jako matka vidí, že nebyl schopen si představit následky, které jeho chlapecká nerozvážnost způsobí v jeho budoucím životě. Svého činu velice lituje a již samotným trestem pro něho je celé vyšetřování na policii a soudní proces. Od počátku se synem tento problém probírali a řešili. S uvědoměním, že udělal obrovskou chybu, podstoupil veškeré probační projekty, psychologická i sexuologické vyšetření. Je nekonfliktním a plně studujícím klukem na XXX. Proto prosí o přehodnocení uloženého trestu.

Odvolání do výroku o trestním opatření podal i otec mladistvého, který namítl, že dle jeho přesvědčení je příliš tvrdé konstatování o šíření dětské pornografie. Zcela evidentně se jedná o mladickou nerozvážnost, dalo by se říci i zvědavost, možná snahu pochlubit se svému XXX, ne tedy cizímu člověku a ne za účelem finančního profitu. Šlo pouze o zvědavost jedné horké červencové noci, což jako muž považuje i za jistou dávku přiměřené zvědavosti v oblasti mužské sexuality. Poukazuje na skutečnost, že tato činnost již nebyla opakována. Poukazuje i na to, že obžalovaný neprodleně podstoupil všechna navrhovaná zákonná opatření a od začátku spolupracoval a svého činu hluboce lituje. Proto i zde by bylo na místě neukládat tak represivní opatření vzhledem k povaze a rozsahu přestupku. Jako otec vnímá svého syna jako bezproblémového a spíše introvertně smýšlejícího mladšího muže, chápe tedy jeho únik k jednodušší dostupnosti lechtivých obrázků. Evidentně v této sféře nenašel zalíbení a nadále v této činnosti nepokračoval. Závěrem požádal, aby nebyla ze zcela bezúhonného a svědomitého člověka

na počátku vstupu do dospělosti dělán člověk s nedůvěrou k zákonům a justici jako takové. Je si téměř jist, že uložená opatření nebudou mít pro společnost jako celek velkého významu, ovšem můžou naprosto podlomit sebedůvěru mladého jedince. Poukazuje na nutnost mít životní nadhled a trestat opravdu závažné a skutečné činy, ne jen nerozvážné kroky stranou. Všichni jsou vystavení konfrontaci elektronického světa, světa lákadel a pokušení, a proto žádá o přihlédnutí k celému případu, k chování XXX i k jeho postavení se k celé situaci. Znovu poukázal na to, že XXX podstoupil veškerá doporučená opatření a i v rodinném zázemí situaci probírali a k dané záležitosti se staví čelem. Cítí, že již toto probíhající soudní řízení je mu dostatečným trestem. Zároveň narazili na situaci, kdy si XXX uvědomoval, že to co provedl, není správné, nicméně ani ho nenapadlo, že by se jednalo o trestněprávní rovinu v jeho jednání. Proto se ptá, kde dochází k osvětě v této záležitosti.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, které byly odvoláním dotčeny, jakož i správnost postupu řízení, jež jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání mladistvého a jeho rodičů jsou důvodná.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal řadu důkazů nutných pro zjištění skutkového stavu věci, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech.

Skutková zjištění okresního soudu odpovídají provedeným důkazům. Kromě toho žádná ze stran svým odvoláním ani výrok o vině nenapadla, přičemž s ohledem na prohlášení viny ze strany mladistvého, by mu ani nepříslušelo do výroku o vině odvolání podávat. Okresní soud pak správně právně kvalifikoval jednání mladistvého jako provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku pod bodem 1) a pod bodem 2) jako provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku.

K výroku o uloženém trestním opatření pak krajský soud dospěl k závěru, že odvolání mladistvého i jeho rodičů jsou důvodná. Nepochybně nelze přehlížet, že mladistvý byl odsouzen pro velmi závažnou společensky škodlivou trestnou činnost související s dětskou pornografií. Na druhou stranu však je třeba vzít v úvahu, že v době, kdy k danému jednání došlo, bylo mladistvému 15 let, tedy byl ve věku, kdy už lze na jeho jednání nahlížet jako na jednání trestné, nicméně bylo to právě na oné samé spodní hranici trestní odpovědnosti. Lze souhlasit s názorem jeho otce i matky, že do jisté míry se jednalo o mladickou nerozvážnost a zvědavost související s rozvíjející se sexualitou, čemuž nasvědčuje i fakt, že si prohlížel fotografie a videa dívek jemu blízkého věku. Lze také v jeho prospěch hodnotit, že se jednalo o ojedinělou činnost, kterou již posléze nikdy nezopakoval a že fotografie a videa měl pouze ve svém telefonu a notebooku a sdílel je toliko se svým bratrancem, kterému několik videí s tematikou dětské pornografie přeposlal. Nešířil je tedy masivním způsobem mezi své vrstevníky, ale zřejmě se chtěl pochlubit svému bratranci s tím, co objevil. Jiným osobám však daná videa neposílal a ani je nesdílel na sociálních sítích, a lze tak přisvědčit námitkám jeho rodičů i jeho samotného, že si v ten moment, kdy takto jednal, plně neuvědomil trestněprávní důsledky svého počínání. Jednání se přitom odehrálo skutečně v průběhu jedné noci a nikdy poté se již neopakovalo.

Lze také kvitovat, že následně podstoupil kromě jiného i dobrovolné sexuologické vyšetření, z něhož nevyplynuly žádné negativní poznatky ohledně jeho sexuality. Naopak jde o jedince se somaticky normálním nálezem, kdy nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro přítomnost sexuální deviace. Také mu byla sexuologem vysvětlena problematika dětské pornografie i věkové vymezení, kdy nevěděl, že je dětská pornografie ohraničena věkem 18 let.

Ze zprávy Magistrátu města XXX, orgánu sociálně právní ochrany dětí pak vyplynulo, že spis ohledně mladistvého je u nich veden právě od projednávané události, kdy v minulosti spis rodiny

nebyl na jejich oddělení veden. Nemají informace o tom, že by měl XXX ve škole výchovné problémy. Od doby vyšetřování, tedy od konce XXX 2022, XXX s rodiči pracovali na tom, aby se ze svého chování poučil. Rodina je bezproblémová a spolupracuje s OSPOD XXX. Poukázali na to, že mladistvý plně absolvoval probační program od XXX, kdy spolupráce s XXX byla na dobré úrovni a příkladná. K absolvování programu přistupoval zodpovědně. Plnil zadaná cvičení, snažil se o tématech diskutovat, proběhla reflexe a náhled na provinění. Na XXX byl znát stud a uzavřenost v kontextu typu provinění. Probační program svůj účel splnil. Dle psychologa je XXX přemýšlivý chlapec s velmi dobrou schopností sebereflexe, bez zjevných známek ohrožení sociálně patologickým chováním. V rámci vyšetřování byl nezletilému zabaven mobilní telefon a notebook, který potřebuje ke studiu. Našel si proto brigádu, ze které si musel přispět na nákup nového školního vybavení. Rodina a nezletilý se po zjištění skutku snažili pracovat a udělat vše pro to, aby se z chování poučil a nic podobného se neopakovalo.

Ze zprávy XXX o účasti mladistvého v probačním programu, vyplývá, že se účastnil probačního programu od XXX. 2022, jednalo se o dobrovolnou spolupráci, kdy k absolvování programu přistoupil zodpovědně a měl zájem o intenzivní docházku. Souběžně absolvoval sociální a psychologickou část programu, pravidelně a včas docházel na všechny smluvené schůzky. Probační program dokončil XXX. 2022. Z hodnocení vyplývá, že mladistvý při konzultacích spolupracoval, plnil zadaná cvičení, snažil se o tématech diskutovat, proběhla reflexe a náhled provinění. I ze strany psychologa byla spolupráce mladistvého hodnocena jako příkladná, spolehlivě docházel na schůzky a byl vždy dochvilný. I z jeho vyjádření vyplývá, že mladistvý má velmi dobrou schopnost sebereflexe, používá kritické myšlení a snaží se dívat na věci z různých úhlů pohledu a ve vypjatých situacích se učí vědomě zachovávat klid. Podle názoru psychologa je mladistvý bez zjevných známek ohrožení sociálně patologickým chováním a z jeho pohledu nejeví známky ohrožení sociálně patologickým jednáním. Probační program splnil svůj účel.

Mladistvý doposud nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupek, nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti k jeho osobě, je studentem, je zcela bezproblémovým jedincem. Lze mu tak přičíst polehčující okolnost plného doznání, projevené a upřímné lítosti nad jeho chováním, snahu odčinit následky svého jednání i dosavadní řádný život. Přitěžující okolností je pouze spáchání dvou přečinů.

Krajský soud po zvážení všech shora zmíněných skutečností dospěl k závěru, že dosavadní trestní řízení nepochybně splnilo svůj účel, kdy mladistvý již od počátku přípravného řízení, po sdělení obvinění spolupracoval s orgánem sociálně právní ochrany dětí a na doporučení podstoupil dobrovolně probační program u XXX, který absolvoval a z výsledků hodnocení vyplývá, že probační program u něho splnil svůj účel, neboť mladistvý je schopen sebereflexe, dokázal nazírat na své jednání jako na jednání škodlivé, které se již neopakovalo. Je nepochybné, že probační program splnil svůj účel, mladistvý si uvědomil nezákonnost svého jednání, podstoupil dokonce dobrovolné vyšetření u sexuologa, které rovněž nezjistilo žádné negativní skutečnosti ohledně jeho sexuality. I krajský soud je toho názoru, že dosavadní průběh trestního řízení, vedené přípravné řízení i jednání před soudy obou stupňů v kombinaci pak s absolvovaným probačním programem a sexuologickým vyšetřením, nepochybně splnila svůj výchovný účel a není proto třeba na mladistvého působit ještě dalším trestním opatřením.

Krajský soud s ohledem na shora uvedené skutečnosti proto zrušil ve výroku rozsudku pouze výrok o uloženém trestním opatření, kdy ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č.2018/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže podmíněně upustil od uložení trestního opatření a stanovil zkušební dobu na 10 měsíců. Je proto na mladistvém, aby prokázal, že tato forma nahrazující trestní opatření je dostatečná a že nebude třeba rozhodovat o tom, že bude po uplynutí zkušební doby nutné rozhodnout o uložení trestního opatření.

Pokud jde o zabavený mobilní telefon a notebook, u nichž byl vysloven původně okresním soudem trest propadnutí věcí, pak bude záležet na postupu okresního soudu, zda v dalším řízení bude

postupovat ve smyslu ustanovení § 101 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku o zabrání věci, nebo zda bude postupovat ve smyslu ustanovení § 101 odst. 4 tr. zákoníku. Nicméně pokud by se mladistvý ve zkušební době podmíněného upuštění od uložení trestního opatření neosvědčil a bylo by nutné rozhodnout o uložení trestního opatření, pak by bylo možné znovu rozhodnout i o těchto vydaných věcech v rámci případně ukládaného trestního opatření.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodu napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 10. května 2023

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu